

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 8.

WARSZAWA, DNIA 17 LUTEGO 1923.

Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

35. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1923 L 127/V, w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1919 r. L. 1705/Pr.—177/II (Dz: Ust. R. P. № 78 poz. 441) w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Zarządzenia:

36. Zmiana ekwiwalentu franka złotego dla telegramów i paczek w obrocie polskiego G. Śląska z zagranicą.
37. Zwrot opłat za odpowiedź zapłaconą przy telegramach zagranicznych.
38. Kontrola opłat za nadane przesyłki pocztowe rejestrowane.
39. Postępowanie podczas transportu z odsyłkami wszelkiego rodzaju, które otrzymano kursem spóźnionym lub pod mylnym adresem, lub których planowym kursem nie wyprawiono.
40. Podwyższenie opłat od zgłoszeń statystycznych przy paczkach pocztowych.
41. Kwitowanie odbioru kwot przekazów Syndykatu Przekazowego Banków Polskich.
42. Zmiana w sposobie przekazywania dworcowych przesyłek gazetych.

Okólniki: Podwyższenie ceny emisyjnej obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z roku 1922. Usterki w ruchu paczek za pobraniem. Nieprawidłowości przy opracowaniu poleconych przesyłek listowych i przy sporządzaniu i adresowaniu odsylek. Oryginalne adresy pomocnicze do paczek z zagranicy. Postępowanie z czasopismami zakazanymi. Ostrożne obchodzenie się z workami pocztowymi. Przesyłanie obowiązkowych egzemplarzy druków przez prowincjonalne urzędy administracyjne do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Utworzenie oddziału pocztowo-celnego przy urzędzie pocztowym Lwów I. Zmiana nazwy urzędu pocztowego „Panewnik”. Zwinięcie agencji „Łowczówek-Pleśna”. Wprowadzenie obrotu pieniężnego w urzędach pocztowych. Zaginięcie pieczęci. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. Zguby i kradzieże legitymacyj.

Wiadomości osobowe: Mianowania. Rezygnacje. Konkursy. Odwołania konkursów. Wyrok sądowy.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów: Kraków, Bydgoszcz, Lwów.

Dział nieurzędowy: Propozycje zamiany.

Ustawy i rozporządzenia.

35

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1923 r. L. 127/V w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1919 roku L. 1705/Pr. — 177/II (Dz. U. Rz. P. nr. 78 poz. 441) w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. nr. 44 poz. 310) i w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzam zmianę artykułu 1-go ustęp I 1 i 2a przytoczonego rozporządzenia, który otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1.

Art. 1. I. Zarząd pocztowy odpowiada:

1) Przy poleconych przesyłkach listowych tylko w razie zaginięcia i wypłaca odszkodowanie 5,000 Mk. w każdym poszczególnym wypadku zaginięcia poleconej przesyłki listowej bez względu na rzeczywistą wartość zaginionej przesyłki.

2) Przy listach wartościowych i paczkach, za zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie zawartości i wypłaca odszkodowanie według zwyczajnej wartości jaką zaginione brakujące lub uszkodzone przedmioty posiadały w chwili i miejscu nadania przesyłki z tem jednak zastrzeżeniem, że suma odszkodowania:

a) przy listach wartościowych i paczkach z podaną wartością nie może przekraczać wartości podanej przez wysyłającego, przy paczkach zaś bez podanej wartości kwoty 1000 Mk. za każdy kilogram wagi brutto, przy czem część kg. liczy się za cały kilogram.“

§ 2.

Rozporządzenie to obowiązuje od 1 stycznia 1923 roku i ma zastosowanie do przesyłek poleconych i paczek za które odpowiedzialność Zarządu pocztowego zaistniała począwszy od 1 stycznia r. b.

§ 3.

Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1922 r. L. 2949/V (Dz. U. Rz. P. nr. 49 poz. 440) dotyczące odszkodowania za paczki bez podanej wartości i rozporządzenie z dnia 11 września 1922 r. L. 4485/V (Dz. U. Rz. P. nr. 81 poz. 725) dotyczące odszkodowania za przesyłki polecane.

Kierownik Ministerstwa

Moszczyński.

Zarządzenia.

36

Począwszy od 5 lutego b. r. podwyższono w ruchu telegraficznym i paczkowym z polskiego Górnego Śląska do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 4600 na 9500 mk. niem.

Zmiana ekwiwalentu franka złotego dla telegramów i paczek w obrocie polskiego Górnego Śląska z zagranicą.

L. 554/IX z 5 lutego 1923 r.

37

Celem uproszczenia czynności związanych ze zwrotem opłaty, wniesionej z góry za odpowiedź przy nadawaniu telegramu do zagranicy, w wypadkach przewidzianych w art. L. §§ 4 i 5 i w art. LXXI § 1 lit. h) regulaminu międzynarodowego, t. zn. niezużytkowania przez odbiorcę blankietu na bezpłatną odpowiedź i jeżeli nadawca dołączy ten blankiet do podania o zwrot opłaty, upoważnia się Dyrekcje do zarządzenia zwrotu nadawcom bezpośrednio, bez zwracania się do Ministerstwa Poczt, wszelako tylko wówczas, gdy chodzi o telegramy nadane w Polsce do tych krajów, z którymi nie mamy obrachunków, a więc: z Niemcami, W. M. Gdan-
skiem, Czechosłowacją i Rumunją. O ile zaś w grę wchodzi wszelkie inne kraje, to w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcje winny nadać jak dotychczas zwracać się o upoważnienie do Ministerstwa Poczt.

Zwrot opłat za odpowiedź zapłaconą przy telegramach zagranicznych.

Urzędy telegraficzne mają natomiast zawsze w każdym wypadku zwracać się o zezwolenie do właściwej Dyrekcji.

L. 4839/IX ex 1922 z dnia 1 lutego 1923 r.

38

§ 1. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Kontrola opłat za nadane przesyłki pocztowe rejestrowane.

1) Wszystkie opłaty pocztowe za przesyłki rejestrowane t. j. polecane przesyłki listowe, listy wartościowe i paczki winny być uiszczane w całości przy nadaniu.

Niedostatecznie opłacone polecane przesyłki listowe, wyjęte ze skrzynek pocztowych, należy wysyłać do miejsc przeznaczenia, traktując je jako przesyłki zwykłe. Uwidoczniony na takich przesyłkach napis „Poleczony“ należy skreślić.

2) Pokrycia ewentualnych niedoborów opłat pocztowych należy wymagać od nadawców. Gdyby jednak ściągnięcie niedoboru od nadawcy okazało się niemożliwym, uiszcza go urzędnik, który przyjął od nadawcy przesyłkę niedostatecznie opłaconą.

3) Celem uchylenia nieprawidłowości przy zarachowywaniu opłat pocztowych i uchronienia Skarbu Państwa od strat wprowadza się kontrolę opłat na zasadach wyłuszczonych w §§ 2—6. Kontrola ta winna być wykonywana z całą skrupulatnością, pod rygorem odpowiedzialności materialnej, czyli, że ujawnione w następstwie niedobory, przez kontrolę niezausterkowane pokrywać będą urzędnicy do wykonywania kontroli powołani. Nie zależnie od tego urzędnicy kontrolni mogą być pociągnięci do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Wykonywanie kontroli nie może być powodem opóźnienia w doręczaniu przesyłek w obrocie wewnętrznym, ani też w wyprawieniu przesyłek w obrocie z zagranicą.

4) Kontrolę opłat za nadane przesyłki rejestrowane wykonują:

- a) pocztowe urzędy nadawcze i zbiorcze;
- b) urzędy kontrolne;
- c) urzędy oddawcze odnośnie do przesyłek krajowych oraz urzędy wymiany odnośnie do przesyłek zagranicznych;
- d) urzędnicy inspekcyjni Dyrekcyj P. i T.;
- e) Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. oraz Wydziały rachunkowe Dyrekcyj Poczty i Telegrafów.

§ 2. SPRAWDZANIE OPŁAT W URZĘDACH NADAWCZYCH I ZBIORCZYCH.

1) W urzędach pocztowych o więcej aniżeli jednej sile urzędniczej dokonuje kontroli opłat za nadane przesyłki polecone, listy wartościowe i paczki oraz zarachowanie tych opłat, naczelnik urzędu lub urzędnik kontrolny podziałem czynności do tego wyznaczony.

2) Kontrola opłat za powyższe przesyłki odbywać się winna przed wyprawieniem przesyłek (adresów pomocniczych) i polega:

a) na zbadaniu właściwego zużycia arkuszy księgi nadawczej, wydanych urzędnikowi przyjmującemu;

b) na porównaniu nadanych przesyłek (adresów pomocniczych) z odnośniami wpisami do ksiąg nadawczych;

c) na sprawdzeniu, czy na nadanych przesyłkach poleconych nalepiono odpowiednią ilość znaczków pocztowych;

d) na sprawdzeniu dokładności opłat w gotówce za nadane listy wartościowe i paczki oraz wpisanych kwot opłaty do księgi nadawczej jako też dokładności sum dziennych i ich przeniesień do wykazu stanu kasy;

e) na sprawdzeniu, czy numera bieżące przyjętych przesyłek następują po sobie w arytmetycznym porządku.

3) Na dowód dokonanego sprawdzenia urzędnik kontrolny każdą pozycję sprawdzoną w księdze nadawczej oznacza ołówkiem kolorowym kreską rewizyjną: ✓, przy sumach do przeniesienia i z przeniesienia księgi nadawczej oraz sumach przeniesionych do wykazu stanu kasy umieszcza powyższą kreskę rewizyjną i swój podpis a obok ostatniej wciagu dnia przyjętej przesyłki umieszcza uwagę: „Sprawdziłem dnia” i podpisuje się. Taką samą klauzulę kontrolną umieszcza urzędnik kontrolny przy zamknięciu ksiąg nadawczych, odnośnych załączników i rachunków z końcem miesiąca.

4) W urzędach, w których kontrolę powyższą pełni nie naczelnik urzędu, lecz urzędnik osobno do tego wyznaczony, winien naczelnik urzędu często sprawdzać, czy jest ona należycie przeprowadzona i na dowód dokonanej rewizji dotyczących ksiąg i dokumentów zaopatrzyć je znakiem rewizyjnym i swoim podpisem.

5) W urzędach (agencjach) pocztowych o jednej sile urzędniczej czynności pod 2 od a) do e) i 3) spełnia sam kierownik.

6) W urzędach zbiorczych kontrolę opłat za nadane listy wartościowe i paczki w przydzielonych agencjach wykonuje naczelnik urzędu lub urzędnik podziałem czynności do tego wyznaczony.

§ 3. SPRAWDZANIE OPLAT PRZEZ URZĘDY KONTROLNE.

1) Celem sprawdzenia ksiąg nadawczych listów wartościowych i paczek urzędów (agencji) pocztowych, poszczególne Dyrekcje P. i T. ustanawiają w swoich okręgach urzędy kontrolne.

Urzędem kontrolnym może być zasadniczo urząd, którego naczelnik według podziału czynności jest wolny od służby okienkowej; od tej zasady Dyrekcje mogą odstąpić tylko w takim wypadku, jeżeli wykonywanie przepisanej kontroli nie pociągnie za sobą powiększenia etatu urzędniczego.

Wykazy urzędów kontrolnych i przydzielonych do nich urzędów winny Dyrekcje P. i T. ogłosić w Dzienniku Urzędowym M. P. i T.

2) a) Każdy urząd (agencja) pocztowy o jednej sile urzędniczej wysyła w celu kontroli do urzędu kontrolnego, wskazanego przez Dyrekcję P. i T. nie później niż w ciągu pierwszych pięciu dni następnego miesiąca swoją księgę nadawczą listów wartościowych i paczek wraz z załącznikami, zaopatrzone pieczęcią urzędu i podpisem naczelnika urzędu odpisy (kopje) wykazu stanu kasy, wykazu opłat pocztowych gotówką, ogólnego rachunku miesięcznego oraz oryginalny sumaryusz za miesiąc ubiegły.

W razie nie przedłożenia ksiąg we właściwym czasie winien urząd

kontrolny wystosować ponaglenie a w razie bezskuteczności donieść o tem Dyrekcji P. i T.

b) Urząd kontrolny sprawdza na podstawie księgi nadawczej dokładność opłat pocztowych, przeniesień sum stronicowych w księdze, sum dziennych i ich przeniesień z księgi nadawczej do wykazu stanu kasy, zgodność sumy miesięcznej księgi nadawczej z sumą miesięczną odnośnej rubryki wykazu stanu kasy i odnośną pozycją wykazu opłat pocztowych gotówką, oraz zgodność przeniesienia sumy ogólnej wykazu opłat pocztowych gotówką do ogólnego rachunku miesięcznego, wreszcie kolejność nr. nadawczych przyjętych przesyłek w księdze nadawczej, na podstawie zaś sumariusza, zgodność ilości listów wartościowych i paczek wpisanych do księgi nadawczej z ilością rzeczywiście wysłaną.

c) Kontrolę należy przeprowadzić nie później niż w ciągu pierwszych 20 dni każdego miesiąca a wynik kontroli przedstawić w wykazie kontrolnym, sporządzonym odręcznie według poniższego wzoru, oddzielnie dla każdego urzędu (agencji).

W wykazie kontrolnym należy wykazywać także usterki z przeniesienia sum, w sumach dziennych, przeniesiach sum dziennych do wykazu stanu kasy oraz sumach miesięcznych.

Usterki zaznaczone w księgach nadawczych jako wyrównane (por. § 4 ust. 3b) należy wpisać również do wykazu kontrolnego, jednak w uwadze zaznaczyć datę zarachowania usterki w wykazie opłat gotówką i dane te podkreślić ołówkiem kolorowym.

Dokonaną kontrolę uwidacznia się w księgach i dokumentach w sposób podany w § 2 ust. 3.

Pierwopis wykazu kontrolnego, zaopatrzony odciskiem datownika i podpisem urzędnika kontrolnego ewent. także naczelnika urzędu, urząd kontrolny odsyła najpóźniej w dniu 25 każdego miesiąca do Dyrekcji P. i T., odbitkę zaś pozostawia w urzędzie. W braku usterek wysyła się do Dyrekcji P. i T. próżny wykaz kontrolny.

d) Dyrekcje P. i T. przesyłają wykazy kontrolne urzędów kontrolnych zbiorowo do wydziału I Izby Kontr. Rach. w Bydgoszczy najpóźniej ostatniego dnia każdego miesiąca.

e) Sprawdzone księgi i przynależne dokumenty winny urzędy kontrolne bezzwłocznie zwracać urzędom (agencjom), które je do kontroli nadesłały.

§ 4. SPRAWDZANIE OPŁAT PRZEZ URZĘDY ODDAWCZE I URZĘDY WYMIANY.

1) Kontrolę prawidłowego pobrania opłat pocztowych za nadane polecane przesyłki listowe, listy wartościowe i paczki obowiązane są wykonywać:

urzędy oddawcze odnośnie do przesyłek krajowych i
urzędy wymiany odnośnie do przesyłek zagranicznych.

2) a) Powyższe urzędy pocztowe w razie ujawnienia przesyłki poleconej, listu wartościowego lub paczki (adresu pomocniczego) niedostatecznie opłaconych, obowiązane są:

I) sporządzić na druku Nr. 83 zawiadomienie o niedostatecznej opłacie i przesłać je niezwłocznie w liście służbowo-poleconym do urzędu nadawczego;

II) wpisać zauważoną usterkę przez kalkę do wykazu kontrolnego, sporządzonego odręcznie według poniższego wzoru.

b) Zarówno w zawiadomieniu jak i w wykazie kontrolnym należy w odpowiednich rubrykach uwidocznic wszystkie znamiona zausterkowanej przesyłki a w zawiadomieniu prócz tego nazwisko i adres nadawcy.

c) Wykaz kontrolny należy zaopatrzyć liczbą bieżącą protokołu czynności zawiadomienie zaś liczbą w formie ułamka, którego licznik stanowi powyższa liczba protokołu czynności, mianownik zaś Nr. pod którym usterkę wpisano do wykazu kontrolnego.

d) Każdy urząd prowadzi tyle wykazów kontrolnych, ile wymaga podział czynności, do jednego więc i tego samego wykazu kontrolnego mogą być wpisywane przesyłki jednej lub kilku kategorii. Wykazy obejmują okresy miesięczne.

e) Pierwopisy wykazów kontrolnych odsyła się do Wydziału I I. K. R. w Bydgoszczy, odbitki zaś pozostają w urzędzie oddawczym lub w urzędzie wymiany.

3) Urząd nadawczy po otrzymaniu od urzędu usterkującego zawiadomienia o niedostatecznej opłacie przesyłki pocztowej ściaga brakującą kwotę od nadawcy przesyłki lub, gdy to okaże się niemożliwym, od winnego urzędnika poczem:

a) gdy uzupełnienie opłaty dotyczy przesyłki opłaconej znaczkami pocztowymi, zakupuje za ściągniętą kwotę odpowiednią ilość znaczków, nalepia je na zawiadomieniu i unieważnia odciskiem datownika;

b) gdy uzupełnienie opłaty dotyczy listu wartościowego lub paczki zarachowuje ściągniętą kwotę w wykazie opłat pocztowych gotówką (dr. Nr. 669a), datę zaś zarachowania i bieżący Nr. pozycji wykazu opłat pocztowych gotówką notuje na otrzymanem zawiadomieniu (dr. Nr. 83), w miejscu przeznaczonem do nalepiania znaczków oraz w księdze nadawczej przy zausterkowanej pozycji. Powyższe adnotacje należy podkreślić ołówkiem kolorowym oraz stwierdzić odciskiem datownika i podpisem.

c) Zlikwidowane w ten sposób zawiadomienia o niedostatecznej opłacie, pocztowe urzędy nadawcze odsyłają wprost do wydziału I I. K. R. w Bydgoszczy w listach służbowo-poleconych.

§ 5. SPRAWDZANIE OPŁAT PRZEZ URZĘDNIKÓW INSPEKCYJNYCH.

Urzednicy inspekcyjni Dyrekcji P. i T. w czasie rewizji urzędów winni sprawdzać szczegółowo dokładność prowadzenia ksiąg nadawczych, opłat i zarachowań opłat za nadane rejestrowane przesyłki pocztowe. W razie zauważenia usterek należy rozszerzyć rewizję także na księgi i dokumenty nadawcze ubiegłych miesięcy.

§ 6. SPRAWDZANIE OPŁAT PRZEZ IZBĘ KONTROLI RACHUNKOWEJ A SUM MIESIĘCZNYCH OPŁAT POCZTOWYCH PRZEZ WYDZIAŁY RACHUNKOWE DYREKCJI P. i T.

1) Fachowa kontrola opłat pocztowych za nadane przesyłki rejestrowane należy do zakresu działania Wydziału I I. K. R. P. i T. w Bydgoszczy, który niezależnie od kontroli przewidzianych w poprzednich §§ winien za pośrednictwem właściwych Dyrekcji P. i T. żądać każdego miesiąca nadesłania ksiąg i dokumentów pocztowych wymienionych przez siebie urzędów i agencji pocztowych.

2) Otrzymywane od urzędów nadawczych w myśl § 4 ust. 3 c. zlikwidowane zawiadomienia o niedostatecznej opłacie I. K. R. łączy z dotyczącymi wykazami kontrolnymi, nadsyłanymi w myśl § 4 ust. 2e przez urzędy oddawcze i wymiany. Gdyby nadesłanie zlikwidowanego zawiadomienia o niedostatecznej opłacie uległo zwłoce, Wydział I I. K. R. posyła urzędowi nadawczemu ponaglenie.

3) Na podstawie wykazów kontrolnych otrzymywanych od urzędów oddawczych i wymiany oraz wykazów kontrolnych, urzędów kontrolnych, nadsyłanych w myśl § 3 ust. 2d przez Dyrekcje P. i T., I. K. R. sprawdza, czy kwoty zausterkowane zostały zarachowane w wykazach opłat pocztowych gotówką.

Na usterki niewyrównane I. K. R. sporządza arkusze usterkowe, przysyłając je do właściwych Dyrekcji P. i T.

Niezależnie od tego I. K. R. z wykazów kontrolnych sporządza wyciągi według urzędów nadawczych i opiniuje, czy wypadki niedoborów w pewnych urzędach są sporadyczne, czy też powtarzają się stale, co świadczyłoby o niedbałym wykonywaniu swych obowiązków przez personel tych urzędów i brak kontroli miejscowej. W tym drugim wypadku I. K. R. przysyła odpis wyciągu do odnośnej Dyrekcji P. i T. celem wydania odpowiednich zarządzeń.

4) Wydziały rachunkowe Dyrekcji P. i T. sprawdzają na podstawie rachunków miesięcznych urzędów pocztowych, czy suma miesięczna rubryki „Opłata pocztowa gotówką za paczki i listy wartościowe” wykazu stanu kasy zgadza się z miesięczną sumą wykazu opłat pocztowych gotówką oraz, czy ta ostatnia suma została należycie zarachowana w ogólnym rachunku miesięcznym.

39

Postępowanie podczas transportu z odsyłkami wszelkiego rodzaju, które otrzymano kursem spóźnionym, lub pod mylnym adresem, lub których planowym kursem nie wyprawiono.

§ 1. Urzędy pocztowe zarówno stałe jak i ruchome obowiązane są odsyłki i paczki własne z tych lub innych powodów nie wysłane przepisany kursiem kolejowym lub gościńcowym, następnie odsyłki i paczki przechodowe otrzymane z opóźnieniem, wrzeszcie odsyłki i paczki mylnie do nich skierowane, wysłać do urzędów przeznaczenia takimi połączeniami pocztowymi, przy których użyciu opóźnienie materiału pocztowego objętego odsyłką, powstałe już z powyższych powodów, da się zredukować do możliwego minimum.

§ 2. Aby temu wymaganiu zadość uczynić, muszą przykolejowe urzędy stałe przy wyborze kursu kolejowego, którym należałoby zalegający ładunek przesłać, uwzględniać rozkład przewożących pocztę pociągów, system przewozu (ambulansy, konwoje pocztowe, konwoje kolejowe) oraz plany wymiany odsyłek i w związku z tem odpowiednio przygotowywać materiał a mianowicie:

a) gdy najbliższym kursem kolejowym nadchodzi ambulans, który co do kierunku lub planu wymiany odsyłek różni się od ambulansu, do którego zalegający ładunek był adresowany lub gdy nadchodzi konwój pocztowy lub konwój kolejowy, ma urząd stały spóźnione wzgl. pozostałe tak swoje jak obce odsyłki, przeznaczone dla tego ostatniego ambulansu, otworzyć i zawartość ich w taki właściwy sposób przerobić, aby część przydzielić do planowych odsyłek oczekiwanego kursu, część do takiej ewentualnej odsyłki, przy której wykorzystaniu część ta mogłaby być przekazana na odpowiedni zamiennik, część zaś stosownie do warunków komunikacyjnych pozostawić do następnego właściwego kursu.

b) gdy najbliższym kursem kolejowym nadchodzi ambulans, który pod względem kierunku i planu wymiany odsyłek nie różni się od ambulansu, do którego zalegający ładunek był przeznaczony, wówczas otwieranie i przerabianie odsyłek jest wogóle zbędne chyba, że zachodzi uzasadniona obawa, iż ambulans otrzymawszy nadliczbowy i nadmierny materiał nie będzie mógł go należycie i terminowo opracować.

§ 3. Ambulans, któryby z ważnych przeszkód nie zdążył przygotować planowej odsyłki do jednego z urzędów, z którym pozostaje w stosunku wymiennym wzgl. nie wydał mu ładunku dlań przeznaczonego, ma ten ładunek przekazać na najbliższy odpowiedni zamiennik. W ten sam sposób postępuje z przekazanymi mu przez urzędy stałe nadliczbowymi odsyłkami adresowanymi na zamiennik lub do urzędów, z którym nie pozostaje w stosunku wymiennym.

Odsyłki adresowane do innego ambulansu, jadącego jednak w tym samym kierunku, przekazane mu omyłkowo lub z innej uzasadnionej

przyczyny, ma ambulanś otworzyć i przerobić jak wskazano w § 2 punkt a.

§ 4. O konieczności otwarcia i przerobienia odsyłek nadliczbowych decydują w urzędach stałych naczelnicy urzędów wzgl. ich zastępcy w ambulanśach—kierownicy.

Urząd pocztowy, który otworzył obcą odsyłkę celem jej przerobienia, zatrzymuje oryginalną kartę i dołącza do swych dokumentów, dokładny zaś odpis uwierzytelnionej przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę, zaopatrzony uwagą o przyczynie otwarcia i przerobienia oraz odciskiem datownika, ma odesłać urzędowi wzgl. przełożёнstwu ambulanśu, do którego odsyłka była adresowana. Analogicznie postępuje ambulanś z kartą oryginalną, której odpis załącza do sprawozdania służbowego. Przełożёнstwo ambulanśu uwierzytelnia odpis po zbadaniu jego wierności i przesyła urzędowi wzgl. przełożёнstwu ambulanśu, dla którego odsyłka była przeznaczona, z uwagą o przyczynie otwarcia i przerobienia. Odpisy te tak w urzędach stałych jak w przełożёнstwach ambulanśów mają być dołączone do właściwych dokumentów.

§ 5. Urzędy stałe i ambulanse notują w dzienniku wzgl. w sprawozdaniu służbowem fakt otrzymania nadliczbowych lub mylnie im przekazanych odsyłek i paczek, tudzież konieczność i miejsce przekazania od siebie obcych nieplanowych odsyłek i mylnie odebranych paczek oraz fakt otwarcia i przerobienia odsyłek obcych.

O otrzymaniu nadliczbowych lub mylnie im oddanych odsyłek zawiadamiają równocześnie urzędy wysyłające wzgl. przełożёнstwa odpowiednich ambulanśów. Przytem jeśli chodzi o odsyłki zbiorowe lub pieniężne lub też o paczki znacznej wartości, zawiadomienie to należy wysłać w drodze telegraficznej zarówno do urzędu wysyłającego jak i do urzędów wzgl. przełożёнstw ambulanśów przeznaczenia i pośredniczących, które daną odsyłkę lub paczkę mylnie skierowały.

W wykazie ładunku przy wpisie odsyłki nieplanowo wydanej należy zanotować krótko przyczynę. Również należy w wydawanym wykazie ładunku zanotować przyczynę braku planowej odsyłki wzgl. ładunku.

Na podstawie otrzymanego zawiadomienia urząd wysyłający notuje w odblasku karty odnośnej odsyłki wzgl. wykazu ładunku rzeczywisty kierunek przesłania i ewentualne otwarcie i przerobienie odsyłki w urzędzie pośredniczącym.

§ 6. Jeżeli w urzędzie stałym lub w ambulanśie omyłkowo otwarto odsyłkę obcą, t. j. nie adresowaną do tego urzędu lub ambulanśu, należy ją komisyjnie zamknąć, jednak dopiero po dokładnem stwierdzeniu ilości, tożsamości i nienaruszonego stanu zawartych w niej przesyłek rejestrowanych. O fakcie mylnego otwarcia i zbadania zawartości odsyłki należy zanotować w przynależnej karcie i uwagę tę zaopatrzyć odciskiem datownika i podpisami.

O mylnem otwarciu obcej odsyłki należy zanotować w dzienniku wzgl. sprawozdaniu służbowem.

L. 264/VII z 31 stycznia 1923 r.

40.

Podwyższenie opłat od zgłoszeń statystycznych przy paczkach po- cztowych.

Postanowienia § 11. Instrukcji w sprawie statystyki celnej z dnia 23 stycznia 1923. L.: 179/IV (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 1922 r.) ulegają następującej zmianie:

„Podstawą wymiaru opłaty statystycznej jest w regule waga surowa towaru, przy zwierzętach żywych, ilość sztuk.

Najniższa stawka opłaty statystycznej uiszczonej od jednego zgłoszenia, wynosi przy towarach nieopakowanych 25 mk., a przy towarach opakowanych w zupełności lub częściowo 50 Mk. p. Opłatę w wysokości 25 mk. uiszcza się od każdych 200 kg. towarów nieopakowanych, opłatę zaś 50 Mk. p. od każdych 100 kg. towarów opakowanych w zupełności lub częściowo.

Przy zwierzętach opłatę statystyczną wymierza się od sztuki w następującej wysokości:

- 1) od każdych 2 sztuk ptactwa wszelkiego 50 mk. p.
- 2) od 1 sztuki innych zwierząt żywych 50 mk. p.

Od opłaty statystycznej wolne są:

- 1) towary nie podlegające ogłoszeniu,
- 2) towary przewożone przez polski obszar celny (transito),
- 3) towary zgłaszane w obrocie pogranicznym,
- 4) towary zgłaszane w ruchu podróży,
- 5) towary przywożone pocztą do Polski (patrz § 10).“

Przepisy niniejsze wchodzi w życie i obowiązują wszystkie urzędy i agencje pocztowe w Polsce.

Urzędy pocztowe mają natychmiast przeprowadzić odpowiednie zmiany w § 11. Instrukcji w sprawie statystyki celnej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 str. 74 z 1922 r.), względnie — jeżeli chodzi o urzędy pocztowe na obszarze pol. Górnego Śląska w § 50. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 str. 476 z 1922 r.).

L. 192/IV z dnia 1 stycznia 1923 r.

41.

Kwitowanie odbioru kwót przekazów Syndykatu Przekazowego Banków Polskich.

W celu ułatwienia niepiśmiennym podejmowania kwót przekazów Syndykatu Przekazowego Banków Polskich — uzupełnia się punkt 3 zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 21 kwietnia 1922 r. Nr. 746/III (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z r. 1922 str. 332) ustępem drugim w brzmieniu:

„Stwierdzenie wypłaty pieniędzy przez jednego wiarygodnego urzędnikowi pocztowemu wypłacającemu osobiście znanego świadka — jest wystarczające“.

L. 2294/II z 29 stycznia 1923.

42.

Celem zapewnienia terminowego przesyłania i wydawania dworcowych przesyłek gazetowych zmienia się ich obecny sposób przekazywania i przesyłania w tym kierunku, że bez względu na wagę należy je przysyłać luźno i przekazywać jak pakiety listowe.

Zmiana w sposobie przekazywania dworcowych przesyłek gazetowych.

W związku z tą zmianą zastępuje się przepisy wykonawcze o wysyłce i przewozie dworcowych przesyłek gazetowych, umieszczone w Dz. Urz., M. P. i T. nr. 8 z 1919 r. na stronie 12-ej jako punkt 2-gi, następującym tekstem:

„Dworcowych przesyłek gazetowych nie wolno wkładać do worków ani zapisywać ich w rubryce karty odsyłkowej: „listy dworcowe“. Wysyła się je bez opakowania luźno wraz z ładunkiem pocztowym dla ustalonego ambulansu wzgl. kursu kolejowego, konwojowanego przez konduktora pocztowego, wpisując je do wykazu ładunku jak pakiety listowe z zaznaczeniem w kolumnie pod nagłówkiem „z“ tytułu gazety, w kolumnie uwag adnotacji „dworcowa“.

Wszystkie urzędy pocztowe i ambulanse są obowiązane przestrzegać, aby dworcowe przesyłki gazetowe były terminowo wysyłane, przewożone i wydawane. Ambulans wzgl. konduktor pocztowy przekazuje dworcowe przesyłki gazetowe w danej stacji w sposób wyżej przepisany temu urzędowi pocztowemu, którego personel pośredniczy w wydawaniu ich adresatom wzgl. posłańcom tychże.

L. 267/VII z 31 stycznia 1923 r.

Okólniki.

Podwyższenie ceny emisyjnej obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z r. 1922 r.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 3 lutego 1923 r. L. DK/447/I ustanowiło cenę emisyjną obligacji 8% Państwowej Pożyczki z r. 1922 od dn. 5 lutego 1923 r. aż do odwołania w stosunku następującym: za obligacje wartości imiennej 10.000 mkp. i 10 złotych polskich cenę (65,000) sześćdziesiąt pięć tysięcy marek polskich i za obligacje wartości imiennej 50000 mk. p. i 50 złotych polskich cenę (325,000) trzysta dwadzieścia pięć tysięcy marek polskich.

Z dniem 5 lutego 1923 r. przestaje zatem obowiązywać dotychczasowa cena tych obligacji określona w tutejszym zarządzeniu z dn. 28 stycznia 1923 r. Nr. 200/III.

L. 255/III, z 3 lutego 1923.

Usterki w ruchu paczek za pobraniem.

Przy nadawaniu paczek za pobraniem winien funkcjonariusz przyjmujący sprawdzić, czy nadawca—w myśl obowiązujących przepisów—wpiisał na paczce cyframi i słowami (marki) kwotę pobrania, czy kwota ta jest zgodna z kwotą podaną na odnośnym adresie pomocniczym, oraz—czy nadawca umieścił na paczce pod kwotą pobrania swój adres lub adres instytucji, na rzecz której ma być przekazana kwota pobrania; zgodny z adresem umieszczonym na adresie pomocniczym i przynależnym przekazie pobraniowym.

Rozporządzeniem M. P. i T. z 26/VI 22 r. L. 3349/V (Dz. U. M. P. i T. nr. 29 z 1922) przypominano urzędom nadawczym obowiązek podkreślania ołówkiem czerwonym notatki o pobraniu i nalepiania na paczkach kartek „Pobranie“ (dr. nr. 32b).

Urzędy oddawcze w braku oryginalnych adresów pomocniczych, winny na podstawie znamion zawartych na paczkach, wystawiać zastępce adresy pomocnicze na dr. nr. 25, uwidaczniając na nich kwotę pobrania. *Okoliczność, że na paczce nie ma podanej kwoty pobrania, należy wyraźnie uwidocznnić na zast. adresie pomocniczym.*

Do powyższych wskazań, zawartych w instrukcji o paczkach niektóre urzędy w dalszym ciągu nie stosują się, powodując reklamacje nadawców, a nawet ich roszczenia drogą prawną.

Zalecając ponownie ściśle przestrzeganie wspomnianych przepisów, M. P. i T. zwraca uwagę, że winni funkcjonariusze będą pociągani bezwzględnie do zwrotu kwot pobraniowych nadawcom.

Urzędy pocztowe winny o każdej nieprawidłowości w ruchu przesyłek za pobraniem donosić przełożonej Dyrekcji P. i T., celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

L. 97/V z 7 lutego 1923.

Nieprawidłowości przy opracowaniu poleconych przesyłek listowych i przy sporządzaniu i adresowaniu odsyłek.

Inspekcje ambulansów i rewizje dokumentów ambulansowych stwierdziły, że urzędy i agencje pocztowe oraz ambulanse przy opracowywaniu przesyłek poleconych i przy sporządzaniu i adresowaniu odsyłek nie stosują się do zarządzeń i przepisów wydanych w tym względzie, co utrudnia niezmiernie pracę w ambulansach i sortowniach.

W szczególności należy zwrócić baczną uwagę:

1) na ściśle przestrzeganie zarządzenia ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 6 z 1921 r. poz. 19 o wyrabianiu przesyłek poleconych w myśl którego:

a) wiązanki „bezpośrednie“ (z kartą wiązankową) sporządza się tylko w tych wypadkach, gdy do danego urzędu pocztowego lub ambulansu wysyła się nie mniej niż 10 przesyłek poleconych. Sporządzenie wiązanek bezpośrednich z mniejszej ilości przesyłek poleconych jest zbędne, gdyż niepotrzebnie komplikuje pracę tak w urzędach stałych jak w ambulansach.

b) Na adresie wiązanek „bezpośrednich“ niewolno wypisywać ilości poleconych listów w nich zawartych, gdyż może to bardzo łatwo spowodować błędne zestawienie sumariusza.

c) Wiązanki „bezpośrednie“ należy wpisywać do karty odsyłkowej jako pojedyncze sztuki w kolumnie drugiej, zaznaczając w tym sa-

mym wierszu w kolumnie 8-ej urząd wysyłający a w kolumnie 9 ej urząd przeznaczenia wiązanki. Nie wolno notować w karcie odsyłkowej ilości listów poleconych, zawartych w wiązance bezpośredniej, gdyż jest to sprzeczne z zasadą wiązańek bezpośrednich, traktowanych jako jeden przedmiot.

2) Na bezwzględną konieczność wpisywania w odpowiednich rubrykach zestawienia, umieszczonego w nagłówku karty odsyłkowej, ilości wiązańek „wartościowych“ zawierających wyłącznie listy wartościowe, ilości wiązańek „zbiorowych“, zawierających listy wartościowe i polecone, tudzież ilości wiązańek „poleconych“ zawierających wyłącznie listy polecone (bez karty wiązankowej) i wiązańek „bezpśrednich“ t. j. wiązańek listów poleconych z kartą wiązankową, wreszcie ilości przesyłek poleconych i workowników (paczek małych), luźno do worka wkładanych. Ilość wiązańek „Wartościowych“ i „zbiorowych“ wpisuje się w łącznej sumie w rubryce tego zestawienia zatytułowanej: „ilość wiązańek wartościowych“, ilość zaś wiązańek „poleconych“ i „bezpśrednich“ razem w rubryce: „ilość wiązańek poleconych“.

3) Na konieczność pakowania w papier czerwony przesyłek rejestrowanych, wkładanych do worków zbiorowych lub listowych, w celu szybkiego wyszukania w zwykłym materiale wiązańek, zawierających te przesyłki.

4) Na konieczność związywania w paczki względnie przywiązywania do wiązańek z przesyłkami rejestrowanymi luźnych listów poleconych mianowicie w celu szybkiego odbierania i rozsortowania materiału rejestrowanego.

5) Na konieczność sporządzania osobnych worków, gdy do danej odsyłki jest większa ilość przesyłek rejestrowanych szczególnie wiązańek i luźnych listów poleconych mianowicie w tym celu, aby wskutek odbierania i przeliczania tych przesyłek i wiązańek nie wstrzymywać odbierania i opracowywania zwykłego materiału, o ile i ten materiał jest równie liczny.

Wiązanki listów wartościowych oraz wiązanki listów poleconych, wkładane do osobnych worków, może pakować w zwykły papier pakowy (nieczerwony).

6) Na ścisłe przestrzeganie zarządzenia ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 1 z 1922 r. poz. 2 i uzupełnienia tego zarządzenia umieszczonego w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 12 z 1922 poz. 25, według którego tylko przesyłki polecone pochodzące ze zagranicy, podczas transportu ich do pierwotnych urzędów przeznaczenia, lub dosyłania do nowych krajowych urzędów przeznaczenia lub też przesyłania ich do polskich właściwych urzędów wymiany jako zwrotnych lub dosyłanych do zagranicy należy szczegółowo wpisywać do kart odsyłkowych, każdy w osobnym wierszu. Natomiast krajowe przesyłki polecone przeznaczone do zagranicy w drodze do polskich urzędów wymiany ma się wpisywać do kart odsyłkowych sumarycznie wraz z przesyłkami poleconymi obrotu krajowego.

7) Na ścisłe przestrzeganie zarządzenia, ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 28 z 1921 poz. 91, o adresowaniu i zamykaniu worków, w myśl którego chorągiewki worków, zawierających rejestrowane przesyłki lub próżną kartę, należy sporządzać z papieru czerwonego w tym celu, aby ułatwić personelowi odbierającemu rozróżnianie rodzaju odsyłek tak przy samym odbiorze jak następnie przy ich otwieraniu.

8) Na ścisłe przestrzeganie przepisów instrukcji o używaniu worków pocztowych, ogłoszonych w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 24 z 1922 r. poz. 52, aby zapobiec zaginięciom worków a w następstwie ich braku, wywołującemu bardzo poważne utrudnienia w wymianie poczty.

Naczelnicy urzędów stałych i przełożeń ambulanśów mają podwładny personel pouczyć o właściwym sposobie opracowywania materiału i dopilnować, aby istniejące przepisy powyżej pokrótce powtórzone były bezwzględnie przestrzegane i by nieprawidłowości, dopuszczone przez inne urzędy stałe czy ruchome, były odnotowywane w dziennikach wzgl. sprawozdaniach służbowych.

Wyciągi z tych sprawozdań dotyczące zauważonych nieprawidłowości naczelnicy urzędów są obowiązani przedstawiać przełożonym Dyrekcjom celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności. Inspektorzy Dyrekcyjni winni czuwać nad ścisłym wykonywaniem niniejszego zarządzenia.

L. 23/VII z dnia 7 lutego 1923 r.

Oryginalne adresy pomocnicze do paczek z zagranicy.

Zauważono, że oryginalne adresy pomocnicze do paczek nadcho-
dzących z zagranicy giną w Polsce w urzędach oddawczych.

W następstwie tego w wypadkach niedoręczalności paczek zagranicznych i zwrotu ich do miejsca nadania urzędy pocztowe wraz z paczkami nie dosyłają do urzędów wymiany oryginalnych adresów pomocniczych.

Paczki takie bez dotyczących oryginalnych adresów pomocniczych nie mogą być zwrócone do kraju nadania i zalegają w urzędach wymiany dopokąd nie zostaną odszukane oryginalne adresy pomocnicze.

Powyższy stan rzeczy tamuje prawidłowy tok służby i wywołuje niepotrzebną pisaninę między urzędami.

Urzędy pocztowe mają się starać, ażeby adresy pomocnicze nie ginięły.

O ile przy awizacji paczek doręcza się odbiorcom adresy pomocnicze, ma się je w razie nieprzyjęcia paczki odbierać od adresatów.

Przy zwrocie lub dosyłaniu paczek zagranicznych równocześnie z paczką musi być zwrócony lub dosłany oryginalny adres pomocniczy.

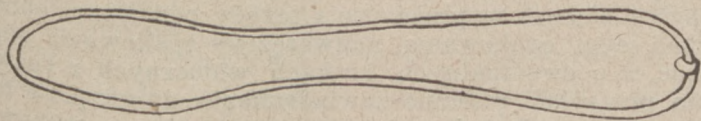
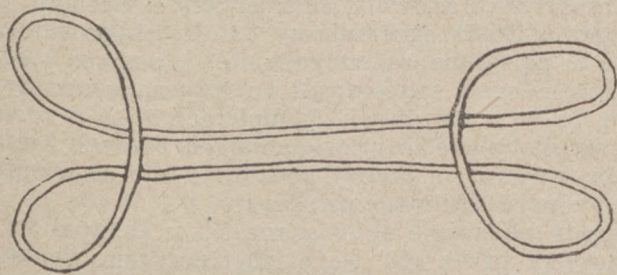
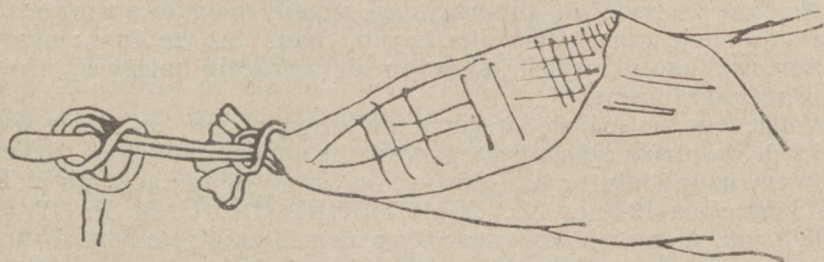
Nr. 490/VI dnia 20/I 1923 r.

Ostrożne obchodzenie się z workami pocztowymi.

Worki pocztowe nie posiadają na skraju kólek, za które można by je wieszać na hakach.

By uniknąć dziurawienia worków, w wypadkach zawieszania ich na hakach (gwoździach) poleca się urzędom stałym i ambulanśom stosować uwidoczniony poniżej sposób zawieszania za pomocą pętli z mocnego szpagatu. Pętla stale ma pozostawać na haku, (następują rysunki a, b, c d, (Nr. 152/XII do 30/1—1923).

L. 152/XII.

Postępowanie z czasopismami zakazanymi.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że nadchodzące z zagranicy czasopisma, których przywóz do Państwa Polskiego i rozszerzanie w kraju są zakazane, dostają się do rąk odbiorców. Dzieje się to widocznie wskutek tego, że bądź to nie wszystkie urzędy pocztowe prowadzą dokładną ewidencję czasopism zakazanych, bądź też, że funkcjonariusze zajęci sortowaniem przesyłek listowych nie zwracają należytej uwagi na czasopisma zagraniczne.

Wobec tego poleca się urzędowi pocztowemu, aby na podstawie dodatkowych wykazów czasopism zakazanych, umieszczanych w Dzienniku urzędowym, uzupełniły wykaz główny, ogłoszony w zarządzeniu M. P. i T. z dnia 3 września 1920 r. Nr. 26346/1452/III (Dz. U. M. P. i T. nr. 22 z r. 1920) jak, niemniej, aby wezwały personel, zajęty sortowaniem przesyłek listowych do wykonywania ścisłej kontroli nad czasopismami zagranicznymi. Z zakazanymi czasopismami należy postąpić w myśl wyżej wymienionego zarządzenia.

Nie dotyczy to czasopism adresowanych do zagranicznych placówek dyplomatycznych i osób w skład ich wchodzących, jakoteż do posłów sejmowych i senatorów.

L. 526/V z 3 lutego 1923 roku.

Przesyłanie obowiązkowych egzemplarzy druków przez prowincjonalne urzędy administracyjne do Minister. Spraw Wewnętrznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymuje od prowincjonalnych urzędów administracyjnych, jako przesyłki drukowe, obowiązkowe egzemplarze wydawnictw, wychodzących w okręgach dotyczących urzędów administracyjnych. Według zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, przesyłki te nadchodzą często z brakami, przyczem z poszczególnych przesyłek brakowały bądź zupełnie wysłane egzemplarze, bądź tylko pewna część egzemplarzy danego wydawnictwa.

Ponieważ druki te wysyłane są zwyczajnie zapomocą osobnych spisów, przeto nie może ulegać wątpliwości, że dotyczące urzędy administracyjne wysyłają je w wykazanych kompletach i że wspomniane braki wydarzyć się mogły w czasie przysyłania ich pocztą. Zwracając uwagę na te wypadki, wzywa się urzędy pocztowe, aby na wymienione przesyłki zwracały jak najtroskliwszą uwagę.

W tym celu urzędy nadawcze obowiązane są w każdym wypadku nadawania tych przesyłek przekonać się o ich należytem opakowaniu, aby przypadkowe wypadnięcie poszczególnych egzemplarzy podczas przewozu, było wykluczone i w odpowiednich wypadkach żądać ich odpowiedniego opakowania.

Urzędy pośredniczące w przewozie i urzędy oddawcze obowiązane są stwierdzać stan opakowania, nadwerężone opakowania odpowiednio wzmacniać, a o ewentualnych brakach widocznych z rozwolnienia opakowania przysyłać pisemne zawiadomienie do urzędów nadawczych. Znalezione w urzędach bezadresowe wydawnictwa drukowe mają być odsyłane do urzędów pocztowych w miejscowościach, w których wydawnictwo zostało wydane. Te ostatnie urzędy obowiązane są zawiadamiać miejscowe urzędy administracyjne o otrzymanych doniesieniach.

Wykroczenia przeciw temu zarządzeniu karane będą stosownie do ich ważności.

L. 525/V z 3 lutego 1923.

Utworzenie oddziału pocztowo-celnego przy urzędzie pocztowym Lwów 1.

Z dniem 15 lutego 1923 r. uruchomia się przy urzędzie pocztowym Lwów 1 oddział pocztowo-celny. Oddział pocztowo-celny przy urzędzie pocztowym Lwów 1 będzie odprawiał celnie przy współudziale organów celnych wszystkie przesyłki zagraniczne z wyłączeniem amerykańskich, dla adresatów miasta Lwowa.

L. 230/IV. Warszawa, dnia 7/II—1923 r.

Zmiana nazwy urzędu pocztowego „Panewnik”.

Nazwa urzędu pocztowego „Panewnik“, w okręgu Inspektoratu Poczty i Telegrafów w Katowicach, została zmieniona na „Ligota Śląska.“

L. 1/2336/2 z dnia 29 stycznia 1923.

Zwinięcie agencji „Łowczówek-Pleśna”.

Z dniem 31 grudnia 1922 zwinięto czasowo agencję pocztową Łowczówek-Pleśna, a jej okręg doręczeń włączono do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji Rzychowa.

(L. V/5145/23 z dnia 25 stycznia 1923).

Zaginienie pieczęci.

W urzędzie pocztowym Warszawa 2, zaginęła 10 stycznia r. b. pieczęć mosiężna do laku ambulansu pocztowego Nr. 103, z literą „a“.

O tem zawiadamia się urzędy, agencje i ambulanse pocztowe z poleceniem, aby na dokumenta z odciskiem zaginionej pieczęci z datą po 9 stycznia r. b. zwracały szczególną uwagę i o spostrzeżonych nadużyciach pieczęci natychmiast donosiły Dyrekcji P. i T. w Warszawie.

W miejsce zaginionej otrzyma ambulans pocztowy Nr. 103, pieczęć zaopatrzoną Nr. 1.

L. 2891/III z dnia 31 stycznia 1923.

Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty do- raźne są wzbronione. *)

№	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota Mk.	Uwagi
42768	P. K. O.	18. X. 22	Smadowski Szmul	200. —	ks. zagub.

*) Kierownicy urzędów pocztowych winni dotychczas ogłoszone w Dz. Urz. wykazy, dać urzędnikom wypłacającym. Wypłacający urzędnicy są obowiązani sprawdzić na podstawie wykazów czy na przedstawioną do wypłaty książeczkę wkładową, wolno dokonywać wypłat.

Wprowadzenie obrotu pieniężnego w urzędach pocztowych.

Agencje pocztowe: Zalesie Oszm i Żyrowice, w okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie, podjęły z dniem 11 lutego b. r. obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych.

L. 6207 z 31 stycznia 1923.

Zguby i kradzieże legitymacji.

Urzędnik Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Lublinie Stefanja Mazurek zgubiła legitymację służbową Nr. 133, wydaną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów, dnia 27 czerwca 1920 r.

Były urzędnik techniczny w Prużanie, Iwaszkiewicz Józef, zwolniony ze służby pocztowo-telegraficznej z dniem 30/X r. ub. zagubił legitymację urzędową Nr. 383, z dnia 9/III. 1922 r.

Praktykantowi rachunkowemu X st. sł. Alojzemu Gierulskiemu skradziono na stacji kolejowej w Rzeszowie legitymację służbową Nr. 141 z datą 26/9 1922 r. oraz Teodor Świerczyński prakt. rach. XII st. sł., zagubił swoją legitymację Nr. 124 z datą 30/9 1922 r.

Obie legitymacje wydane były przez Izbę Kontroli Rachunkowej i prolongowane na rok 1923.

Podurzędnik pocztowy Jan Wyderka z Krosna zgubił legitymację urzędową Nr. 268 wystawioną 19/III 1921 r. przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów we Lwowie.

St. oficjałowi pocztowemu Janowi Kantemu Maciejowskiemu z urzędu pocztowego Stróże skradziono legitymację kolejową Nr. 764, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów we Lwowie dnia 11/1 1921 r.

Oficjałowi pocztowemu Marji Orlof z Niedzicy skradziono legitymację kolejową Nr. 1300, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Krakowie dnia 9/4 1921 i prolongowaną dnia 5/1 na rok 1922.

Włodzimierz Kwiatkowski, podurzędnik pocztowy z Krakowa, zgubił legitymację kolejową Nr. 184, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Krakowie dnia 24/9 1920 i prolongowaną dnia 14/1 na rok 1922.

Naczelnik U. P. w Białosliwii, Franciszek Nawrocki, zagubił legitymację urzędniczą Nr. 202, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy dnia 11/VIII 1921 r.

Asystent pocztowy Alfons Dąbrowski z Gdyni zagubił legitymację urzędniczą Nr. 111, wystawioną przez byłą Dyрекcję na Pomorze w Gdańsku dnia 5/X 1920 r.

Woźny Bolesław Schwebs z Grudziądza zagubił legitymację urzędniczą Nr. 1248, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy dnia 12/I 1922 r.

Asystent poczt. Ludwika Wałęga ze Lwowa, zgubiła legitymację kolejową Nr. 142, wystawioną dnia 11/X. 1920 r. i prolongowaną na r. 1921 i 1922, przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów we Lwowie.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 18 stycznia 1923 roku zamianował inż. *Kazimierza Zajdlera* Prezesa Dy-

rekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie w V stopniu służbowym — Prezesem tejże Dyrekcji w IV-ym st. służbowym.

Inspektorem Min. Poczt i Telegr. w V st. służbowym: inż. *Zółtowski Józef, Moszoro Dominik.*

Naczelnikiem Wydziału w Min. Poczt i Telegr., w V st. służbow.: *Frączkowski Zygmunt, Walcher Jan.*

Starszym referentem przy Min. Poczt i Telegr., w VI st. służbowym: *Głowacki Romuald, Konwerski Stanisław, Krupski Karol, Wachhausen Saturnin, Szalamon Adam.*

Referentem przy Min. Poczt i Telegr., w VII st. służbowym: *Smołowski Michał, Kwaskowski Antoni, Piec Adam, Nowakowski Kazimierz, Bazyliczyk-Podlaski Romuald, Włodyka Władysław, Sankowski Jan.*

Pomocnikiem referenta przy Min. Poczt i Telegr. w VIII st. służb.: *Grzywaczewski Stanisław, Pytlewski Stanisław, Pindelski Henryk, Chyczewska Janina.*

Urzędnikiem IX st. służb. przy Min. Poczt i Telegr.: *Drewska Marja, Świątkiewiczówna Halina, Turczyński Jan, Stonkinger Ryszard, Czernecki Tadeusz, Michalska Józefa.*

Urzędnikiem kontraktowym XI st. służb. przy Min. Poczt. i Tel.: *Grzywaczewska Aniela.*

Wszyscy z dniem 1 stycznia 1923 r.

Wiceprezesem Dyrekcji Poczt i Telegr. w V st. służb.: inż. *Ociemnotoński Mieczysław* — Wilno.

Naczelnikiem Wydziału Pocztow. Dyrekcji P. i T. w V st. służb.: *Szeligowski Stanisław* — Wilno.

Urzędnikiem VIII st. służbow. w Zarządzie Dyr. P. i T. w Wilnie: *Sienkiewicz Franciszek.*

Rezygnacje:

Inż. *Kolebski Jan*, Naczelnik Wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów z dniem 31 stycznia 1923.

Pikor Gustaw, praktykant XI stop. służbowego w Krakowie.

Konkursy.

Na 2 posady okręgowych inspektorów pocztowych z uposażeniem VII stopnia służbowego w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy. Ubiegać się mogą urzędnicy VII i VIII stopnia służbowego, posiadający fachowe uzdolnienie.

Prośby należy wnosić do M. P. i T. za pośrednictwem Dyrekcji P. i T. do dnia 28 lutego 1923 r.

Na posadę naczelnika urzędu pocztow. V kl. w Olejowie w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy pocztowi w X wzgl. XI st. służb.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego w Miechowie — *Chrzaniacy* (V kl.) z uposażeniem według X st. służbowego. Termin konkursu 3 tygodnie.

Podania wnosić w drodze służbowej do Dyrekcji P. i T. w Krakowie. Ubiegać się mogą urzędnicy X st. służbowego.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Wojniłowie w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X wzgl. XI st. służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

Na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego IV klasy w Wilejce z uposażeniem według IX stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie 3 tygodnie.

Odwwołanie konkursu.

Konkurs na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Stojanowie, w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, ogłoszonej w Dz. Urz. M. P. i T. № 56 ex 1922 odwołuje się.

Konkurs na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Krystynopolu w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, ogłoszony w Dz. urz. M. P. i T. № 1 ex 1923 odwołuje się.

Wyrok sądowy.

Świstuszak Włodzimierz, niestały pomocniczy woźny w Urzędzie pocztowym Kraków 1, pełniący w tym Urzędzie służbę od 18 lipca do 23 sierpnia 1922 za ograbianie listów amerykańskich i przywłaszczenie sobie 98 kart widokowych, skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie na karę ciężkiego więzienia przez 8 miesięcy.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Tel.

KRAKÓW. — BYDGOSZCZ. — LWÓW.

Zaliczenie opłat za paczki i listy wartościowe.

Izba Kontroli rachunkowej Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy zał. się, że wiele urzędów i agencji pocztowych nie stosuje się do § 2f rozporządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 30/VIII 1922 L. 3466/V zawartego w Dz. Urz. № 39 z r. 1922 str. 881 i nie zalicza opłat pocztowych pobranych gotówką za nadane paczki i listy wartościowe, do wykazu opłat pocztowych gotówką (druk № 669a) i następnie nie załącza tego wykazu do ogólnego rachunku miesięcznego, lecz dołącza doń niewłaściwie, oryginalną księgę nadawczą dla paczek i listów wartościowych, która powinna pozostać w urzędzie nadawczym.

Poleca się zatem urzędom zaznajomić się dokładnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem M. P. i T. a w szczególności z § 2 i unikać na przyszłość podobnych usterek.

(Nr III/5171 z dnia 25 stycznia 1923).

Doręczanie przesyłek sądowych.

Prokuratorja Generalna stwierdziła w bardzo licznych wypadkach, że funkcjonariusze pocztowi nie przestrzegają ściśle obowiązujących przepisów co do wykonywania doręczeń. Komornicy sądowi, wysyłając doręczenia, dołączają zwykle dowody doręczenia w 2 egzemplarzach, uwidaczniając u góry na pierwszym egzemplarzu „oryginał” na drugim „odpis” lub też „zwrot” i „adresatowi”. Funkcjonariusze pocztowi, przy doręczeniu pism adresatowi, nie zastosowują się do tego i nie zostawiają adresatowi przeznaczonego dla niego odpisu dowodu doręczenia, lecz obydwa dowody doręczenia zwracają poczcie, która przesyła je oddzielnie komornikowi z powrotem. Komornicy sądowi, jak stwierdzono, zatrzymują oryginał dowodu doręczenia, odpis zaś zwracają urzędowi pocztowemu z zaznaczeniem, że odpis należy przesłać adresatowi. Dotyczący funkcjonariusz pocztowy uwidacznia na odwrotnej stronie doręczenia datę doręczenia i na tem kończy się jego czynność. Procedura ta sprzeciwia się przepisom prawnym, a skutek nieprawidłowego postępowania funkcjonariuszów pocztowych jest ten, że sądy w bardzo licznych wypadkach kwestjonują prawidłowe doręczenie bądź to wyroków, bądź też i innych pism, przez co przedłuża się załatwienie spraw procesowych i naraża Prokuratorję Generalną na niepotrzebną pracę, a Skarb Państwa na koszty.

Dyrekcja zaznacza, że przepisy zawarte w dziale V, 1 § 25 niemieckiej Instrukcji Pocztowej (Dienstanweisung für Post und Telegraphie) nadal obowiązują urzędy pocztowe tutejszej dzielnicy, a dalsze nieprzestrzeganie tych przepisów nie będzie tolerowane.

L. 403/V z dnia 26 stycznia 1923.

Konkurs.

Na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Krasnem k/Grzymało (powiat Skala).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

Dział nieurzędowy.

Propozycje zamiany.

Naczelnik urzędu V klasy, wojew. tarnopolskiego (lokal i prywatne mieszkanie wspaniałe, budynek państwowy) zamieni miejsce służbowe zaraz, za filię Lwów lub Kraków, najchętniej urząd mały, V klasy.

Tytułem kosztów przeniesienia płaci gotówką 1.000.000 mkp.

Zgłoszenia: Poczta Podkamień koło Brodów.

Oficjal pocztowy pragnie z powodu stosunków rodzinnych zmienić miejsce służbowe Oświęcim dworzec z kolegą ze Lwowa lub powiatu Złoczów, Zborów, Tarnopol, Trembowla.

Łaskawe zgłoszenia: Oświęcim 2, poste restante, Teodor Wakuta.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 1 kwartał 1923 r. — 3000 mk.

Cena egzemplarza pojedynczego 500 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie
dwuszpaltowej: 400 mk.

Kupujcie 8%.

Pożyczkę Złotą.